

1. Економске последице

1.1. Шумски ресурси

Шуме које представљају значајан резервоар угљеника (C), захватају око 4,1 x 10⁹ ha површине на Земљи и идентификоване су као значајан потенцијал за ублажавање глобалног загревања. Колико су шуме и климатске промене веома повезане показује и то да је са једне стране глобална промена климе погодила шуме кроз повећану средњу годишњу температуру, променом количине падавине и чешћим екстремним временским догађајима, док са друге стране уништене, прекомерно експлоатисане и паљене шуме постају извор гасова стаклене баште, извор угљен-диоксида (CO₂). Коришћење шума у борби против климатских промена не подразумева само њихову заштиту од сече већ и пошумљавање нових подручја и рефорестацију обешумљених предела и то углавном у тропским пределима где вегетација напредује великом брзином и притом брже уклања угљеник из атмосфере. Пошумљавање је веома значајно јер може довести до уклањања великих количина угљеника из атмосфере за веома кратко време.

У Србији се тренутно под шумама налази око 27% територије, што је у ствари знатно ниже и незадовољавајуће у односу на остале европске земље и представља последицу прекомерног крчења шума и појаву шумских пожара уз одвијање ерозионих процеса који су данас нажалост веома учестали. Процес деградације шумских екосистема зависи од интензитета и начина коришћења али и од еколошких особина сваког појединачног типа шуме.[5]

Слика 1. Изглед шума

1.2. Појам и класификација пожара

Пожар представља комплекс физичко-хемијских појава, процес неконтролисаног сагоревања који се одвија изван предвиђеног места, праћен материјалним губитцима и угрожавањем физичког интегритета човека што често резултује људским жртвама.

Пожар као процес неконтролисаног сагоревања прати образовање гасовитих, чврстих и течних продуката сагоревања, ослобађања топлоте и емитовање светлости уз истовремено одвијање хемијских реакција или термодеградационих процеса. Током пожара стварају се различите количине производа сагоревања као што су: димни гасови, оксиди и топлота.[2]

Класификација пожара се углавном врши према:

Према месту настанка разликују се пожари који су настали на:

грађевинским објектима,

саобраћајним средствима и

на отвореном простору – шумски пожар

Према природи постојности материјала при сагоревању,

Према фази развоја и

Према обиму и величини.

Слика 2. Шумски пожари

1.3. Врсте шумских пожара

Подземни пожари или пожари тла - представљају пожаре који настају када се запали лист на тлу или подземне наслагe тресета. Таква ватра полако напредује и тиња при чему је штета најмања и најлакше се гаси.[4]

Приземни пожари – настају када се запали: површина тла, хумус, лишће, иглице, маховина, сува трава, суво дрво, пањеви. Овај облик пожара је најчешћи облик шумских пожара који се брзо шири и изазива велики пламен и врућину.[4]

Површни пожари или пожари крошања – представљају пожаре који се развијају из приземног пожара, ако се захвате гране младих стабљика. Може бити летећи пожар крошања или приземни пожар и настаје у сушно доба, најчешће доба иглице. За његово ширење је неопходан приземни

пожар и ветар. Представља једну од најтежих врста пожара јер се најтеже сузбија. Вртлози ветра овај пожар могу пренети и десетину метара даље, остављајући понекад иза себе неизгореле површине.[4]

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com